

Ngày 06 tháng 5 năm 2024

2 Ti-mô-thê 1:13

Chủ đề: *Hãy lấy lòng tin và yêu trong Đức Chúa Jê-sus Christ mà giữ lấy mẫu mực của các sự dạy dỗ có ích, là sự con đã nhận lãnh nơi ta.*
Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã khích lệ Ti-mô-thê về các sự dạy dỗ và ông đã trang bị cho Ti-mô-thê đó là không phải của ông, nhưng là của Đức Thánh Linh và là nền tảng cho đức tin người hầu việc Chúa, như chính ông đã lập đức tin của mình trên những sự mà ông đã nhận được từ Đức Thánh Linh. Ngày sau rốt này, ít người dám bảo đảm những điều mà họ đã rao giảng cho dân sự đó là của Đức Thánh Linh, mà họ chỉ nói rằng ấy là họ được cảm động mà giảng những lời đó mà thôi! Sứ đồ Phao-lô đã quả quyết rằng: *Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình xây trên nền đó. Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jê-sus Christ. Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy.* Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài cách nhận biết người nào là giáo sư giả và tiên tri giả như sau: *Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muôn loài thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.* Phần nhiều người đã bỏ qua mạng lệnh của Đức Chúa Jê-sus Christ về việc nhận biết ai là tôi tớ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì họ dùng cái tai của xác thịt để chọn các lời vừa ý mình, mà không biết rằng, Đức Thánh Linh biết rõ lòng dạ của người ta và Ngài sẽ đả người ta tùy theo điều người ta chọn cho mình. Vì thế cho nên nhiều mang danh tin Chúa, nhưng không có được sự nhận biết của Đức Thánh Linh, nên họ không thể nhận được Lễ thật của Lời Chúa cho linh hồn mình. Linh hồn những người đó ngoài việc nói tiếng mới ra, họ không thể nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh. Họ không nhận biết sự yêu thương của Đức Chúa Trời là sự nếu Đức Chúa Trời chẳng ban cho, thì chẳng người nào có được *một tấm lòng để biết Ngài*, như Môi-se đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên: *nhưng cho đến ngày nay Đức Giê-hô-va không ban cho các người một tấm lòng để biết, mắt để thấy hay là tai để nghe.* Vì dân Y-sơ-ra-ên đã cứng lòng, không vâng giữ các Lời giao ước, là các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán với họ qua Môi-se. Nếu bạn chưa nhận được ấn chứng của Đức Thánh Linh về của cầm về cơ nghiệp cứu chuộc, bạn vẫn chưa nhận được giá cứu chuộc cho mình.
Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 29; Ma-thi-ơ 7; 1 Cô-rinh-tô 1;

Ngày 07 tháng 5 năm 2024

2 Ti-mô-thê 1:14

Chủ đề: *Hãy nhờ Đức Thánh Linh ngự trong chúng ta mà giữ lấy điều phó thác tốt lành.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhắc cho Ti-mô-thê nhận biết một nguyên tắc quan trọng, đó là phải nhờ Đức Thánh Linh là Đấng đã và đang ngự trong mình để nhận biết giá trị quan trọng của những điều mà Đức Thánh Linh đã tỏ cho linh hồn người tin Chúa được biết, vì nếu người ta không hiểu biết những sự sâu nhiệm của Lời Chúa, thì họ sẽ bỏ qua và như người nào không được ăn ma-na đang giấu kín, không được uống nước hằng sống, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn người đó chưa được thắp sáng, con mắt của linh hồn người đó chưa được thấy và linh hồn người đó vẫn đang ngồi trong bóng của sự chết vậy. Những người như vậy chẳng nhận được chi từ nơi Chúa, vì lòng của người ấy vẫn luôn nghi ngờ những sự mà xác thịt người đó không hiểu, bởi người đó không có đức tin qua những sự sâu nhiệm mà Đức Thánh Linh đã tỏ ra qua các tôi tớ thật của Ngài. Như vậy, sứ đồ Phao-lô nhắc Ti-mô-thê phải lấy đức tin mà nhận biết những sự mà ông đã tỏ ra qua các thư mà ông đã gửi và những sự mà ông đã dạy dỗ Ti-mô-thê. Cũng một lẽ đó, trong thời kỳ sau rốt này, mọi người tin Chúa phải có trách nhiệm nhờ cậy Đức Thánh Linh để kiểm chứng mọi sự tai mình đã nghe, mắt đã thấy và phải nhận biết ai là giáo sư thật và ai là giáo sư giả, vì linh hồn của chúng ta là thuộc về Chúa và linh hồn phải cai trị xác thịt theo Lời Chúa đã phán, và phải cai trị thân thể xác thịt mình bắt phải vâng phục Luật pháp, như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng: *Anh em há chẳng biết rằng trong cuộc chạy thi nơi trường đua, hết thầy đều chạy, nhưng chỉ một người được thưởng sao? Vậy, anh em hãy chạy cách nào cho được thưởng. Hết thầy những người đua tranh, tự mình chịu lấy mọi sự kiêng kỵ, họ chịu vậy để được mào triều thiên hay hư nát. Nhưng chúng ta chịu vậy để được mào triều thiên không hay hư nát. Vậy thì, tôi chạy, chẳng phải là chạy bá vớ; tôi đánh, chẳng phải là đánh gió; song tôi đã thân thể tôi cách nghiêm khắc, bắt nó phải phục, e rằng sau khi tôi đã giảng dạy kẻ khác, mà chính mình phải bị bỏ chẳng.* Chữ *phó thác* chép trong câu 14 này, nguyên bản chép là sự *đã đầu tư và tin cậy*. Những sự mâu nhiệm mà Đức Thánh Linh đã tỏ cho linh hồn chúng ta được biết, được kinh nghiệm và tin cậy đó sẽ không tự động lưu trữ trong lòng chúng ta, mà chính chúng ta phải nhờ cậy Đức Thánh Linh, nghĩa là luôn suy gẫm, thực hành và gia thêm sự hiểu biết về những sự đó trong mọi sự, vì nếu chúng ta không trau dồi, không thực hành các nguyên tắc thánh áp dụng trong cuộc sống của chúng ta, để qua những sự đó mà nhận biết những sự khác có liên quan, thì những sự đó sẽ mai một đi như ngọn đèn không được thêm dầu trong bình vậy, sẽ khiến người ta không đủ sự sáng để nhận biết những sự sâu nhiệm mới nữa.
Kinh-Thánh tham khảo: Giô-suê 1; Ma-thi-ơ 25; 1 Cô-rinh-tô 9; Gia-cơ 1;

Ngày 08 tháng 5 năm 2024

2 Ti-mô-thê 1:15-18

Chủ đề: *Cầu xin Chúa thương xót lấy nhà Ô-nê-si-phô-rơ, vì người đòi phen yên ủi ta, chẳng hề lấy sự ta bị xiềng xích làm xấu hổ.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã tỏ cho Ti-mô-thê biết những sự đã xảy đến cho chức vụ của ông, qua đó mà Ti-mô-thê sẽ biết sự báo trả của Đức Chúa Trời trên những người đã đối xử với sứ đồ Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì chẳng có sự gì tình cờ xảy đến trên đất này, nhưng thấy đều ở trong sự cai trị của Đức Chúa Trời. Đối với những người hầu việc Chúa cũng phải nhận biết những sự đã, đang và sẽ xảy đến với chức vụ và sự sống của mình, đều ở trong sự cai trị của Đức Chúa Trời. Với những người tiếp rước và giúp đỡ các tôi tớ Chúa, đều nhận được sự đả ngộ của Đức Chúa Trời ngay trong cuộc đời của họ và sẽ cho các con cháu của họ nữa, vì Chúa Jê-sus đã phán: *Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.* Sứ đồ Phao-lô đã khuyên dạy những người tin Chúa tại thành Ga-la-ti rằng: *Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt. Vậy, đang lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.* Sứ đồ Phao-lô đã cầu xin Đức Thánh Linh ban phước cho những người đã giúp đỡ cho chức vụ của mình, trong đó có Ô-nê-si-phô-rơ, một người tin Chúa ở thành Ê-phê-sô đã giúp đỡ ông và an ủi, khích lệ và không hổ thẹn khi được giúp đỡ cho tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, dù sứ đồ Phao-lô đang bị tù đầy. Người đó nhận biết sứ đồ Phao-lô là tôi tớ thật của Chúa và những sự người ấy đã làm điều đó trong đức tin, vì biết rằng, Đức Thánh Linh sẽ ban ơn cho ông cho được hiểu biết những sự dạy dỗ của sứ đồ Phao-lô, vì Đức Thánh Linh luôn hành động qua những người được chọn làm tôi tớ cho Ngài, để gây dựng Hội-Thánh của Ngài. Sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhở mọi người rằng: *Chớ hề đối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh để đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.*
Kinh-Thánh tham khảo: 1 Các vua 17; 2 Các vua 4; Ma-thi-ơ 10; Ga-la-ti 6;

Ngày 09 tháng 5 năm 2024

2 Ti-mô-thê 2:1

Chủ đề: *Vậy, hỡi con, hãy cậy ân điển trong Đức Chúa Jêsus Christ mà làm cho mình mạnh mẽ. (be strong in the grace that is in Christ Jesus)*
Trong tâm: Nguyên văn của chữ *cậy ân điển* nghĩa là *Hãy mạnh mẽ trong ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ*. Khi nói đến ân điển là nói đến những sự ban cho của Đức Thánh Linh, đó là sự kêu gọi vào chức vụ hầu việc Đấng Christ, vì khi Đức Thánh Linh đã kêu gọi người nào vào chức vụ hầu việc Ngài, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: *Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lễ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến*. Chính Đức Thánh Linh sẽ phán qua môi miệng của kẻ tôi tớ Chúa, vì Ngài cùng làm việc với các tôi tớ của Ngài và Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn các tôi tớ của Ngài vào trong các Lễ thật và qua các tôi tớ của Ngài và bày chiên mà Đức Thánh Linh đã giao phó cho người ấy chần giữ sẽ được hiểu biết các Lễ thật và như vậy, những người thuộc về chức vụ chần giữ của kẻ tôi tớ Chúa sẽ được hiểu biết các Lễ thật trong Lời của Đức Chúa Trời do Đức Thánh Linh tỏ ra cho kẻ tôi tớ Chúa, chứ không phải như những sự mà những người mang danh là tôi tớ Chúa (mà không phải là những người được Đức Thánh Linh chỉ định) vẫn làm, đó là họ tùy ý mình muốn mà giảng những sự họ tự chọn mà không có Lễ thật, nghĩa là những người đó làm thủ tục tôn giáo và những người nghe họ giảng sẽ không thể biết Lễ thật và các bài giảng mà họ đã nghe từ môi miệng của những người mang danh kẻ chần đó không phải là con đường dẫn họ đến với Đấng Christ, nên linh hồn của những người đó không thể tái sanh, như Kinh-Thánh đã chép: *Dân Ta vốn là một bầy chiên lạc mất; nhưng kẻ chần làm cho lộn đường, để chúng nó làm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ*. Những người hầu việc Chúa thật sẽ luôn ở trong bóng của Đấng toàn năng, nghĩa là họ sẽ luôn được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh để làm “*kẻ truyền giải*”, còn Đức Thánh Linh mới thật sự chần bày chiên của Ngài, vì Ngài là Thần, loài người xác thịt không thể nhận biết Ngài. Đây là nguyên tắc không bao giờ thay đổi trong sự cứu chuộc ở trên đất này, như Chúa Jêsus đã phán: *Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người*. Người Chúa phải nhận biết Lễ thật này để có sức mạnh mà hầu việc Chúa, nghĩa là trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà những người được chọn làm tôi tớ Chúa sẽ chần dắt các chiên con của Đức Chúa Jêsus Christ noi theo Lễ thật.
Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 50; Giảng 14; Giảng 16;

Ngày 10 tháng 5 năm 2022

2 Ti-mô-thê 2:2

Chủ đề: *Những điều con đã nghe nói ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác.*
Trong tâm: Nguyên văn câu 2 này là: *And the things that thou hast heard of me among many witnesses, the same commit thou to faithful men, who shall be able to teach others also*. Nghĩa là: *Những điều con đã nghe ta giảng giữa nhiều người làm chứng, thì cũng phải giao phó, ủy nhiệm, ủy thác, bố trí cho những người trung thành, có khả năng truyền dạy những người khác nữa*. Sứ đồ Phao-lô nhắc cho Ti-mô-thê nhận biết sự cai trị của Đức Thánh Linh trên những người được chọn, nhưng vì Ti-mô-thê còn trẻ, chưa có kinh nghiệm nên sứ đồ Phao-lô phải nhắc nhở, vì khi Ti-mô-thê nhận được sự nhắc nhở của sứ đồ Phao-lô thì Đức Thánh Linh sẽ hành động ấn chứng các lời dạy dỗ đó mà nhận biết chức vụ mình được Đức Thánh Linh cai trị. Từ đó, khi sứ đồ Phao-lô đã được đón về thiên đàng, thì Ti-mô-thê sẽ kinh nghiệm được sự dắt dẫn trực tiếp của Đức Thánh Linh và những người được Đức Thánh Linh chỉ định sẽ cùng làm việc với Ti-mô-thê thông qua ân điển mà Ngài đã ban cho mỗi người tùy theo chức vụ họ được chỉ định. Tại điểm này, chúng ta cần phải hiểu cách làm việc của Đức Thánh Linh sẽ luôn hành động theo các Lời đã được chép trong Kinh-Thánh, chứ không phải như những kẻ mạo danh là tôi tớ Chúa trong hệ thống tôn giáo do loài người xác thịt dựng nên mà không có ấn chứng của Đức Thánh Linh, tự lập cho họ các chương trình, như các trường học của loài người dạy người ta biết kiến thức của loài người xác thịt. Vì Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ làm việc với những người không được Ngài chọn, vì những người được chọn đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời định từ trước khi sáng thế, như Chúa Jêsus đã nói với Đức Chúa Cha: *Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế*. Và qua lời làm chứng của sứ đồ Phao-lô: *Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, dựng làm nên thánh không nhờ công trạng được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài!* Khi Ti-mô-thê nhận được thư này của sứ đồ Phao-lô, thì Đức Thánh Linh sẽ hành động trong Ti-mô-thê để người biết các lời trong thư của sứ đồ Phao-lô đó là được Đức Thánh Linh cai trị và Ti-mô-thê sẽ dạn dĩ hành động theo sự chỉ dạy của sứ đồ Phao-lô và của Đức Thánh Linh
Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 18; Giảng 17; Ê-phê-sô 1;

Ngày 11 tháng 5 năm 2024

2 Ti-mô-thê 2:3

Chủ đề: *Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Jêsus Christ. Thou therefore endure hardness, as a good soldier of Jesus Christ.*
Trong tâm: Chữ *chịu khổ* - *endure hardness* chép trong câu 3 này, có nghĩa là *trải qua những sự gian khổ, những sự thử thách gay go, những sự khắc nghiệt, những sự đau đớn phiền muộn*; Chúa Jêsus đã phán rất rõ về những người sẽ được gọi vào chức vụ hầu việc Ngài sẽ phải sống như Chúa Jêsus đã sống, đó là: *Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc Ta, thì Cha ắt tôn quý người*. Chữ *Ta ở đâu* - *where I am*. Chép trong Giảng 12:26 trên, có nghĩa là “*bất luận điều gì, ở đâu, như thế nào xảy đến với Ta*” nghĩa là *kể từ khi người được chọn làm kẻ hầu việc Chúa (môn đồ) thì mọi sự đã xảy đến với Chúa Jêsus thế nào, thì những sự đó cũng sẽ xảy đến với kẻ tôi tớ Chúa như vậy, cả hoàn cảnh, không gian và nơi chốn*. Vì Lời Chúa đã chép rõ rằng: *Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy*. Lời Chúa sẽ không bao giờ qua đi cho tới khi tận thế và như vậy, ngay cả khi nước Việt Nam chúng ta đang trong kỳ hòa bình, nhưng trong cuộc chiến thuộc linh giữa sự sáng thật và sự tối tăm vẫn đang xảy ra đối với hết thảy những người thật sự kính sợ Chúa và yêu mến Đức Chúa Jêsus Christ, chứ không phải là những người miệng nói tin Chúa mà lòng thì cách xa Chúa. Các tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phải trải qua tất cả mọi điều mà Chúa Jêsus đã phán, nhưng trong mọi sự đó, Đức Thánh Linh luôn ở với các tôi tớ của Ngài và nếu Chúa không cho phép, thì ma quỷ không thể làm hại họ được. *Vậy, các người đừng sợ; vì chẳng có việc gì giấu mà chẳng phải bày ra, cũng chẳng có việc gì kín nhiệm mà sau sẽ chẳng biết. Cho nên Lời Ta phán cùng các người trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và Lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. Hai con chim sẽ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẽ. Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời; còn ai chối Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha Ta ở trên trời*.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 10; Giảng 12, Giảng 14; Ê-phê-sô 6;